

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
(Σχηματισμός Ολομελείας)

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

1. Της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος, ν.π.ι.δ. που εκπροσωπείται νομίμως και εδρεύει στην Αθήνα.
2. Του Λ. Χ. του Χρήστου, υπαλλήλου της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών,, κατοίκου (οδός, αρ.).

ΕΠΙ

Της υπ' αριθμόν 559/2013 αιτήσεως ακυρώσεως του Δ. Χ.

Δικάσιμος: 1 Μαρτίου 2013

Εισηγητής: ο Σύμβουλος ΣΤΕ κ. Μιχ. Πικραμμένος

Με την από 4 Δεκεμβρίου 2012 αίτησή του, ο αιτών Δ. Χ. ζήτησε να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3900/2010 η από 31.8.2012 αίτηση ακυρώσεως, την οποία είχε ασκήσει ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς κατά διαπιστωτικής πράξης για την κατάταξη των δικαστικών υπαλλήλων στους βαθμούς του ν. 4024/2012.

Η Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος, δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση των δικαστικών υπαλλήλων, η οποία έχει ως καταστατικό σκοπό μεταξύ άλλων την εξωδικαστική και δικαστική προστασία των εργασιακών συμφερόντων των δικαστικών υπαλλήλων, με προφανές έννομο συμφέρον παρεμβαίνει στην παρούσα δίκη σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 3900/2010. Και τούτο, διότι εκκρεμεί ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών η υπ' αριθμόν 3186/22012 αίτησή μας για την ακύρωση διαπιστωτικών πράξεων, με τις οποίες

δικαστικοί υπάλληλοι κατατάχθηκαν στους αντίστοιχους βαθμούς σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 4024/2011. Περαιτέρω, ανάλογα ισχύουν και για τον δεύτερο από εμάς υπό την ιδιότητά του ως Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου της πρώτης παρεμβαίνουσας και αιτούντα επίσης στην ως άνω αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Ειδικότερα, με τον ν. 4024/2011 ρυθμίζεται η βαθμολογική και μισθολογική κατάσταση εν γένει των διοικητικών υπαλλήλων του Δημοσίου, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 4024/2011 οι δικαστικοί υπάλληλοι υπάγονται ρητά στο πεδίο εφαρμογής του. Στο άρθρο 28 παρ. 1 του ν. 4024/2011 ορίζονται τα ακόλουθα: «Οι υπάλληλοι, που υπηρετούν κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, κατατάσσονται αυτοδικαίως στους βαθμούς της κατηγορίας που υπηρετούν, με βάση το συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 98 του Υ.Κ., και το χρόνο προϋπηρεσίας στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα που έχει αναγνωριστεί για τη βαθμολογική ή τη μισθολογική κατάταξη και εξέλιξη του υπαλλήλου, ως εξής: α) οι υπάλληλοι των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ: αα) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι τρία (3) έτη, στο Βαθμό ΣΤ', ββ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι εννέα (9) έτη, στο Βαθμό Ε', γγ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι δεκαπέντε (15) έτη, στο Βαθμό Δ', δδ) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας μέχρι είκοσι ένα (21) έτη για την ΠΕ κατηγορία και είκοσι τρία (23) έτη για την ΤΕ κατηγορία, στο Βαθμό Γ', εε) με συνολικό χρόνο πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας περισσότερο από είκοσι ένα (21) έτη για την ΠΕ κατηγορία και είκοσι τρία (23) έτη για την ΤΕ κατηγορία, στο Βαθμό Β'...». Στο άρθρο 29 του ίδιου νόμου (Κατάταξη σε Μισθολογικά Κλιμάκια του Υπηρετούντος Προσωπικού) ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Οι υπάλληλοι που εντάσσονται στους νέους βαθμούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου, λαμβάνουν το βασικό μισθό του βαθμού αυτού, ενώ όσοι εξ αυτών έχουν πλεονάζοντα χρόνο στον ίδιο βαθμό εξελίσσονται στα μισθολογικά κλιμάκια του βαθμού αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του παρόντος».

Επί της υπό κρίση αιτήσεως επαγόμεθα τα ακόλουθα.

1. Στο άρθρο 4 (Πεδίο εφαρμογής) του ν. 4024/2011 προβλέπονται τα ακόλουθα: «1. Στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου υπάγονται οι μόνιμοι και

δόκιμοι πολιτικοί υπάλληλοι και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ): α) του Δημοσίου, β) των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου και δεύτερου βαθμού, γ) των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), συμπεριλαμβανομένου του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α). Επίσης υπάγονται: α) οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, β) οι υπάλληλοι της Γραμματείας των Δικαστηρίων και Εισαγγελιών, των Έμμισθων Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών Γραφείων της χώρας, γ) οι ιατροί υπηρεσίας υπαίθρου και οι μόνιμοι αγροτικοί ιατροί, δ) οι υπάλληλοι της Βουλής, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στον Κανονισμό της, και της Προεδρίας της Δημοκρατίας με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο π.δ. 351/1991 (Α' 21), όπως ισχύει, ε) οι διοικητικοί υπάλληλοι των Ανεξάρτητων Αρχών, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και της Επιτροπής Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων, στ) οι υπάλληλοι των Περιφερειακών Ενώσεων Δήμων (Π.Ε.Δ.), της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Ε.) και της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδος (ΕΝ.Π.Ε.), ζ) οι υπάλληλοι και, με την επιφύλαξη της επόμενης παραγράφου, οι θρησκευτικοί λειτουργοί των νομικών προσώπων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, των εξομοιούμενων προς αυτά κατά την παράγραφο 3, του άρθρου 63, του ν.3801/2009 (Α` 163) των λοιπών εκκλησιών, δογμάτων και κατά το άρθρο 13 του Συντάγματος γνωστών θρησκειών, που επιβαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό».

Σύμφωνα με το άρθρο 92 παρ. 3 Συντ.: «1. Οι υπάλληλοι της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και των εισαγγελιών είναι μόνιμοι. Μπορεί να παυθούν μόνο με δικαστική απόφαση εξαιτίας ποινικής καταδίκης, ή με απόφαση δικαστικού συμβουλίου για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα, ασθένεια ή αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια που βεβαιώνονται, όπως νόμος ορίζει. 2. Νόμος ορίζει τα προσόντα των υπαλλήλων της γραμματείας όλων των δικαστηρίων και των εισαγγελιών, καθώς και τα σχετικά με την κατάστασή τους γενικά. 3. Οι προαγωγές, τοποθετήσεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις και μετατάξεις των δικαστικών υπαλλήλων ενεργούνται ύστερα από σύμφωνη γνώμη υπηρεσιακών συμβουλίων που συγκροτούνται κατά πλειοψηφία από δικαστικούς λειτουργούς και δικαστικούς υπαλλήλους, όπως νόμος ορίζει. Η πειθαρχική εξουσία στους δικαστικούς υπαλλήλους ασκείται από τους ιεραρχικά προϊσταμένους τους δικαστές ή εισαγγελείς ή επιτρόπους ή υπαλλήλους, καθώς και από υπηρεσιακό συμβούλιο, όπως νόμος ορίζει. Κατά των αποφάσεων που αφορούν μεταβολές της υπηρεσιακής κατάστασης των δικαστικών υπαλλήλων, καθώς και κατά των πειθαρχικών αποφάσεων των υπηρεσιακών συμβουλίων επιτρέπεται

προσφυγή, όπως νόμος ορίζει. 4. Οι υπάλληλοι των υποθηκοφυλακείων είναι δικαστικοί υπάλληλοι. Οι συμβολαιογράφοι και οι άμισθοι φύλακες υποθηκών και μεταγραφών είναι μόνιμοι εφόσον υπάρχουν οι σχετικές υπηρεσίες ή θέσεις. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου έχουν αναλογική εφαρμογή και σε αυτούς».

Από την ως άνω διάταξη προκύπτει σαφώς ότι οι δικαστικοί υπάλληλοι αποτελούν απολύτως διακριτή κατηγορία δημοσίων υπαλλήλων με ιδιαίτερη συνταγματική προστασία από αυτή των λοιπών δημοσίων υπαλλήλων που κατοχυρώνεται στο άρθρο 103 Συντ. Η διαφορετική μεταχείριση, την οποία επιφυλάσσει ο συνταγματικός νομοθέτης στους δικαστικούς υπαλλήλους, οφείλεται κυρίως στην ανάγκη διαφύλαξης της ορθής - νόμιμης λειτουργίας της δικαιοσύνης μέσω είτε της απαγόρευσης αυθαίρετων τοποθετήσεων υπαλλήλων, είτε της απαγόρευσης παράνομων ή ανατιολόγητων απομακρύνσεων υπαλλήλων ή άλλων μεταβολών της υπηρεσιακής τους κατάστασης (εγγυήσεις προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας). Επιπλέον, η ιδιαίτερη αυτή συνταγματική προστασία αιτιολογείται από το ίδιο το έργο των υπαλλήλων αυτών, το οποίο συνδέεται με την υποβοήθηση του δικαιοδοτικού έργου, δεδομένου ότι μετέχουν στις συνθέσεις των δικαστικών σχηματισμών, συντάσσουν με αυξημένη ευθύνη τα πρακτικά των συνεδριάσεων και τα λοιπά έγγραφα για τη λειτουργία του δικαστηρίου, χορηγούν αντίγραφα, πιστοποιητικά και αποσπάσματα δικαστικών αποφάσεων, τηρούν αρχείο του δικαστηρίου και εν γένει μεριμνούν για τη "δικαστική διαδικασία". Ενόψει αυτής της από το ίδιο το Σύνταγμα καθιερούμενης διαφοροποίησης των δικαστικών από τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους, ο κοινός νομοθέτης δεσμεύεται από τις συνταγματικές διατάξεις κατά τη ρύθμιση του υπηρεσιακού, βαθμολογικού και μισθολογικού καθεστώτος των δικαστικών υπαλλήλων (ΣτΕ Ολομ. 2908/1986, 2909/1986, 982/2007, 1751//1997). Δεσμεύεται δηλαδή όχι μόνο να μην τους εντάσσει σε ενιαίο νομικό καθεστώς με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους (πρβλ. ΣτΕ 1751/1997), αλλά αντιθέτως να υιοθετεί ρυθμίσεις που διαφοροποιούν τους δικαστικούς υπαλλήλους από όλες τις λοιπές κατηγορίες υπαλλήλων. Όπως προαναφέρθηκε, με το ν. 4024/2011 ρυθμίζεται εν γένει η βαθμολογική και μισθολογική κατάσταση εν γένει των διοικητικών υπαλλήλων του δημοσίου, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 του ν. 4024/2011 οι δικαστικοί υπάλληλοι υπάγονται ρητά στο πεδίο εφαρμογής του. Όμως, όπως κατέστη σαφές από τα προαναφερθέντα, εσφαλμένως οι δικαστικοί υπάλληλοι έχουν συμπεριληφθεί στο ίδιο νομοθέτημα με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους, με το οποίο ο νομοθέτης

ρυθμίζει ενιαία τη μισθολογική και βαθμολογική τους κατάσταση. Εξάλλου, πρέπει να επισημανθεί ότι με το υπ' αριθμόν 39/2012 προεδρικό διάταγμα, διατηρήθηκε σε ισχύ το υφιστάμενο ειδικό σύστημα αξιολόγησης των δικαστικών υπαλλήλων της γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και των εισαγγελιών τους, των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των υπαλλήλων των έμμισθων υποθηκοφυλακείων και το σύστημα επιλογής προϊσταμένων των οργανικών μονάδων αυτών. Επομένως, η διάταξη του άρθρου 4 του ν. 4024/2011, η οποία εντάσσει στο πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού την κατηγορία των δικαστικών υπαλλήλων είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

2. Ως γνωστόν, με το άρθρο 4 παρ. 1 Συντ. καθιερώνεται όχι μόνον η ισότητα των Ελλήνων πολιτών έναντι του νόμου, αλλά και η ισότητα του νόμου έναντι αυτών, υπό την έννοια ότι ο νομοθέτης κατά τη ρύθμιση ουσιωδώς ομοίων πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων δεν μπορεί να νομοθετεί κατά διάφορο τρόπο, εκτός αν η διαφορετική ρύθμιση δεν είναι αυθαίρετη, αλλά επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος. Αντίστοιχα, κατά τη ρύθμιση διαφορετικών πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων δεν μπορεί να νομοθετεί κατά όμοιο τρόπο, επιτάσσοντας την ανόμοια μεταχείριση ανόμοιων υποθέσεων. Όπως εκτέθηκε αναλυτικά ανωτέρω, οι δικαστικοί υπάλληλοι αποτελούν απολύτως ξεχωριστή κατηγορία υπαλλήλων σε σχέση με τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους. Μάλιστα, όπως έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣΤΕ 108-110/1997, 115/1997, 1481/2002), η διαφορετική ρύθμιση της υπηρεσιακής κατάστασης των δικαστικών υπαλλήλων σε σχέση με τους δημοσίους υπαλλήλους δικαιολογείται από τη διαφορετική νομική θέση και την ιδιαίτερη φύση των καθηκόντων των πρώτων. Εξάλλου, έχει κριθεί ότι τα υπηρεσιακά συμβούλια των δικαστικών υπαλλήλων εντάσσονται οργανωτικά στο δικαστικό μηχανισμό του Κράτους και αποτελούν δικαστικές αρχές, ενόψει του γεγονότος ότι οι δικαστικοί υπάλληλοι συμβάλλουν ενεργά στο δικαιοδοτικό έργο των δικαστηρίων και στη σύνθεσή τους (ΣΤΕ 2908/1986). Έχει λοιπόν κριθεί - διαπιστωθεί ότι οι δικαστικοί υπάλληλοι ανήκουν σε ιδιαίτερη κατηγορία δημοσίων υπαλλήλων, η οποία τελεί υπό διαφορετικές συνθήκες εργασίας από αυτές υπό τις οποίες τελούν οι λοιποί δημόσιοι υπάλληλοι και υπάλληλοι ν.π.δ.δ., δεδομένου ότι εντάσσονται στη Δικαιοσύνη. Επομένως επιβάλλεται η διαφορετική ρύθμιση της υπηρεσιακής τους κατάστασης. Ενόψει και των ιδιαίτερων σε σχέση με τους λοιπούς δημοσίους

υπαλλήλους χαρακτηριστικών των καθηκόντων τους ως υπαλλήλων τελούν υπό την άμεση εποπτεία των δικαστικών λειτουργιών (ΣΤΕ 1481 και 1482/2002), συγκροτώντας το οργανωτικό τμήμα της δικαιοσύνης.

Εν προκειμένω, η κοινή πρόβλεψη του ν. 4024/2011 έχει ως αποτέλεσμα διαφορετικές εκ του Συντάγματος κατηγορίες υπαλλήλων, όπως εκτέθηκαν ανωτέρω, να τυγχάνουν όμοιου χειρισμού. Η όμοια νομοθετική μεταχείριση δικαστικών υπαλλήλων και δημοσίων εν γένει υπαλλήλων ως προς το υπηρεσιακό, βαθμολογικό και μισθολογικό καθεστώς του συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας η οποία κατοχυρώνεται στις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος. Επομένως, σύμφωνα με τα ανωτέρω, η διάταξη που προβλέπει την κατάταξή μου με όμοιο τρόπο με αυτόν που προβλέπεται για τους εν γένει δημοσίου υπαλλήλους, καθίσταται ανίσχυρη ως αντισυνταγματική.

3. Εξάλλου, η ως άνω διάταξη αντίκειται και στη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της αξιοκρατίας, η οποία πηγάζει από το άρθρο 5 παρ. 1, αλλά και από τα άρθρα 2 παρ. 1 και 4 παρ. 1 του Συντάγματος. Ειδικότερα, η αρχή της αξιοκρατίας, αλλά και η ειδικότερη έκφραση της ως άνω αναφερθείσας αρχής της ισότητας, αυτή της αξιοκρατικής ισότητας, επιτάσσει τη μεταχείριση, αξιολόγηση και υπηρεσιακή εξέλιξη κάθε υπαλλήλου ανάλογα με τα επιστημονικά - γνωστικά προσόντα και τις ικανότητές του. Όμως, η κατάταξη κατά τα προαναφερθέντα σε χαμηλότερο συνιστά υποβιβασμό του υπαλλήλου. Και τούτο, διότι με τον τρόπο αυτό επέρχεται άμεσα δραστική μείωση των αποδοχών του, παρά το γεγονός ότι παρέχει τις ίδιες υπηρεσίες και δεν έχει υποπέσει σε κάποιο πειθαρχικό παράπτωμα ενώ ανακόπτεται αιφνιδίως η δυνατότητα εν γένει υπηρεσιακής εξέλιξής του. Ως εκ τούτου, η ως άνω διάταξη, με την εφαρμογή της οποίας υφιστάμεθα ανυπαίτιο υποβιβασμό, είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική και οι προσβαλλόμενες πράξεις πρέπει να ακυρωθούν.

4. Εξάλλου, η ως άνω διάταξη αντίκειται και στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. Ο προαναφερθείς υποβιβασμός συνιστά ανεπίτρεπτη προσβολή των υφιστάμενων περιουσιακών μας δικαιωμάτων, καθ' ο μέρος επέρχεται αιφνιδίως και άμεσα δραστική μείωση των αποδοχών μας κατ' αντιστοιχία του βαθμού κατάταξης, παρά το γεγονός ότι παρέχουμε τις ίδιες υπηρεσίες και δεν έχουμε υποπέσει σε κάποιο πειθαρχικό παράπτωμα ενώ ανακόπτεται αιφνιδίως η δυνατότητα εν γένει υπηρεσιακής εξέλιξής μας. Ως εκ

τούτου, είναι προφανές ότι συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση παραβίασης του άρθρου 1 παρ.1 του 1^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

5. Οι διαπιστωτικές πράξεις κατάταξης των δικαστικών υπαλλήλων έχουν εκδοθεί κατά παράβαση της κατοχυρωμένης στο άρθρο 25 Συντ. αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου. Η εν λόγω γενική αρχή του διοικητικού δικαίου (και ήδη πλέον συνταγματική αρχή, βλ. και ΣτΕ 1508/2002) επιτάσσει τη διατήρηση των γενικών (εφαρμογής σε όλα τα πρόσωπα) ή ειδικών (εφαρμογής σε ορισμένες κατηγορίες προσώπων) απρόσωπων κανόνων, καθώς και των ατομικών ρυθμίσεων που θεμελιώνουν έννομα συμφέροντα ή δικαιώματα θετικά ή αρνητικά καθώς και τη δυνατότητα απόκτησης δικαιωμάτων. Με τον κανόνα της προστατευόμενης εμπιστοσύνης η αρχή της ασφάλειας δικαίου καθίσταται «υποκειμενική», παρέχοντας προστασία στους διοικουμένους με την έννοια ότι τα έννομα συμφέροντα και τα δικαιώματα που έχουν ήδη αποκτήσει καθώς και η δυνατότητα απόκτησης δικαιωμάτων στο μέλλον θα διατηρηθεί και δεν θα μεταβληθούν δυσμενώς (βλ. *Επ. Σπηλιωτόπουλου*, Η ασφάλεια δικαίου και η προστασία των περιουσιακών δημοσίων δικαιωμάτων στο ελληνικό δίκαιο, ΔΤΑ, τ.Ι/2003 (εκτός σειράς) – Κράτος Δικαίου και Προστατευόμενη Εμπιστοσύνη, σελ. 23 επ.). Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εντάσσεται άλλωστε, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις θεμελιώδεις αρχές της Κοινότητας και αποβλέπει στη διασφάλιση από την απρόβλεπτη μεταβολή καταστάσεων και εννόμων σχέσεων που διέπονται από το κοινοτικό δίκαιο.

Εν προκειμένω, οι προσβαλλόμενες διαπιστωτικές αποφάσεις έχουν εκδοθεί κατά παράβαση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου. Και τούτο, διότι για όσους ήδη υπηρετούν ως δικαστικοί υπάλληλοι δεν έχει θεσπισθεί μεταβατική περίοδος, κατά τη διάρκεια της οποίας θα επέρχετο ομαλή μεταβολή της υπηρεσιακής και μισθολογικής κατάταξης του υπαλλήλου. Αντίθετα, η εν λόγω μεταβολή γίνεται αιφνιδίως με την έναρξη ισχύος του νόμου, ανατρέποντας δεδομένα διαβίωσης που είχαν ήδη δημιουργηθεί για εμάς και τις οικογένειές μας. Η παράβαση επομένως της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικουμένου εν προκειμένω καθιστά τη σχετική διάταξη ανίσχυρη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

που είναι νόμιμοι και βάσιμοι και για όσους άλλους επιφυλασσόμαστε να προσθέσουμε νομίμως στο μέλλον,

ΖΗΤΟΥΜΕ

- Να γίνει δεκτή η παρούσα.
- Να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις.
- Να καταδικασθεί το καθ' ου στη δικαστική δαπάνη μας.

Αθήνα, 14 Φεβρουαρίου 2013

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος